

ASSOCIATION MUSEE DES POUPEES ET DES NOUNOURS/Nukkenallemuseo ry.,
jäsenmaksu aikuinen 22€ ja nuori 12€
IBAN: FI79 5539 0220 0134 02 BIC:
OKOYFIHH

4, rue de l'Estrangladou, 30350 Lézan, France

Lézan, 27.6.2014

Jo joutui armas aika ja suvi suloinen...laulettiin taas Suomen kouluissa. Varmaan riemukkaammin kuin koskaan, koska suvivirus-traditio oli vaakalaudalla. Se uhattiin poistaa. Tuo suomalainen tunnelmallinen kesäloman aloitusvirsi kaikuu vielä minun korvissani vuosien takaa tänne Ranskaan asti. Kaikki aistimme tallentavat muistoja mieliimme. On sitten kyse kuullusta, nähdystä, mausta, tuoksusta, jostakin dokumentista tms. Yksi pikku asia voi herättää sata muistoa. Siinä hyvä syy museoiden olemassaololle. Ei mitään ole ilman historiaa.

Nyt kesäkuun lopussa täällä nukkenallemuseolla valmistaudutaan kohta alkavaan sesonkiaikaan. Toisaalta viime päivät me ollaan siksi tehty myös autoretkiä lähipaikoilla ja samalla markkinoitu museota. Heinäkuun 1.päivästä lähtien ensi tiistaina pitää pysyä museossa päivystämässä klo 11:sta 18:ta illalla. Joten silloin kaikki menot järjestetään kiireessä pienessä aikataulussa. Siihen sisältyvät jokavuosi toistuvat Uzèsin ja Barjacin antiikkimarkkinat, nuo meidän hupireisut Dixou-koiran kanssa.

Tänään haettiin Anduzen turistitoimistosta uusi 500kpl:een museomainos paketti. Huomenna ollaan menossa Uzèsiin linnaan...samalla viedään mainoksia Karkkimuseoon, joka on sitä lähellä.

<http://museopaivakirja.blogspot.fr/2014/06/ajatuksiani-uzesin-linnassa.html>

Grand'Comben kylässä oltiin ensimmäistä kertaa, noin 30km täältä. Siellä oli mielenkiintoinen Vanhojen ammattien museo, jossa käytiin. Siitä enemmän museopaivakirjasani:

<http://museopaivakirja.blogspot.fr/2014/06/autoajelulla-ja-museomietteita.html>

Museon postikortteja meillä on nyt ensimmäistä kertaa. 250kpl maksoi 52 euroa. Noin 21 centtiä per kortti. Niitä myydään 50 centtiä kpl. Suomessa kaikki kortit maksavat euron. Täällä sitä vastoin korttien keskihinta on 50 centtiä. - Korttihanke meillä on ollut jo ainakin pari vuotta. Sébastien, yhdistyksen jäsen, on ollut sen takana. Ihan oikein, joka museossa niitä näkee. Samalla se on mainos. www.overnightprints.com sivuilta niitä ostettiin ja ollaan tyytyväisiä. Lisäsin noita kortteja myyntiin myös myoldbear-sivujen yhteistyökumppanit sivulle (partenaires) ja tein sitä varten Paypal tilin yhdistystä varten. Facebookiin ja museoblogeilleni piti kortit myös lisätä. Jokainen kortin ostaja on museon tukija.

Viime kevät oli museolle samanlainen kuin ennenkin suurinpiirtein samoin tuloksin. Ei tänä vuonnakaan yhtään ryhmää. Näköjään ryhmät ovat täältä kaikonneet. Syynä oletan olevan museon pienen koon, kun voi vastaanottaa kerralla vain 10 henkeä. Jos on 40 ihmistä, heidän pitää tulla sisään 4 eri kertaa. Siitä eivät kaikki pidä. Ja kylässämme ei ole muuta turistinähtävyyttä. Vaikka Anduze on 8km päässä, se voi olla kaukana toisten mielestä, kun organisoivat matkaansa.

Toukokuun lopulla tein noin 10 päivän mittaisen Suomen matkan. Niistäkin päivistä 2-3

kului matkalla oloon Saksassa. Ryanairin lennot jatkuvat usein seuraavina päivinä. 110 euroa maksoivat lentolippuni. Kokeilin uutta reittiä menomatkalla : Béziers-Bremen-Tampere. Béziers'hen oli aika helppo mennä junalla Nîmesistä, jonne jätin auton. Ranskaa kiusaavat usein junalakot, siksi toisella kertaa järjestän menoni sinne bussilla. Tuonakin päivänä alkoi junalakko päivällä, aamulla vielä pääsi. Uusi reitti oli haastavampi kuin jo liian tylsäksi tullut Montpellier-Frankfurt Hahn-Tampere. Kuitenkin tuota tuttua tietä tultiin takaisin, koska isosisko haluaa myös oppia tuntemaan sen. Me matkattiin yhdessä siskojen kanssa pitkästä aikaa. <http://museopaivakirja.blogspot.fr/2014/06/kotimatkalla.html>

Seuraavalla kertaa menen taas Béziers-Bremen-Tampere reitin, koska Bremenissä jäi kaikki mielenkiintoinen näkemättä. Se on hieno vanha kaupunki ja sen citylentokenttä on käytännöllinen. Jos on paljon aikaa odottaa kentällä, voi mennä kaupungille. Frankfurt Hahnissa ei sensijaan ole mitään ihan lähellä. Bremenissä on mm. Lelumuseo, Koulumuseo, iso kirpputori jne...Lisäksi junamatkan päässä on Soltauun kuuluisa lelumuseo, jossa on Lontoosta tuotu « miljoona » nukketalo. <http://www.spielmuseum-soltau.de/>

Suomessa olin Tampereella Vakoilumuseossa, ainoa paikka, joka oli auki silloin saapumislento maanantaina. <http://www.vakoilumuseo.fi/index.php/fi/> Helsinkiin tehtiin pikavisiitti viikolla. Oltiin Suomi 1900-luvulla näyttelyssä Helsingin Kansallismuseossa. Kerron matkastani enemmän museopäiväkirjassani : <http://museopaivakirja.blogspot.fr/2014/06/suomi-matkalla-kaydyt-museot.html>
<http://museopaivakirja.blogspot.fr/2014/06/beziers-bremen-tampere-frankfurt-hahn.html>

Mitä museoon kuuluu? Ei mitään erikoista. Aika paljon täällä kylässä on hiljaiseloa. Varsinkin tämä kesäkuu on ollut poikkeuksellisen hiljainen. Toisaalta Ranskassa koulut loppuvat vasta 5.heinäkuuta, ja kaikkien lomat rytmittyvät niiden mukaan. Joten silloin vasta koko Ranska on maantiellä, kuten sanotaan. Tämä voi olla « tyyntä ennen myrskyä ». Täytyy olla positiivinen.

Yksi yllättävä uutinen kuitenkin tuli ennen Suomeen lähtöä 26.toukokuuta. www.bravofly.com kansainväliset matkasivut ottivat yhteyttä. He halusivat mainospaikan logolleen souvenirs-ranskankielisessä blogissani. Ei koskaan ennen ole moisia ehdotettu. Toisaalta minulla ei ole siinä mainoksia pahemmin, koska minusta ne häiritsevät helposti. Yritin kerran Googlen ja Amazon kirja mainonnalla tienata. Mutta se oli yhtä tyhjän kanssa. Nyt on tilanne toinen, kun pyydetään mainostamaan. Silloin he kysyvät, mitä maksaisi pieni logon paikka. Otin selvää netissä. Opin, että jos tilastoissa on noin 10 000 nähtyä sivua kuukaudessa, silloin 1000 sivua kohden voi pyytää euron. Joten pyysin 10 euroa per kuukausi. T.s.120 euroa per vuosi. Bravofly markkinoija vastasi ok. Tehtiin vuoden sopimus. Yhdistyksen tilille tuli siten 120 euroa.

Toisaalta ranskanblogissani on ollut yli 4000 käyntiä kuukaudessa jo monta vuotta ja olen kirjoittanut sitä jo vuodesta 2006 säännöllisesti museon tapahtumista. Museopaivakirja blogillani ei ole samaa suosiota, vaikka sen aloin jo 2005. Toisaalta ranskankieli mahdollistaa kansainvälisen lukijakunnan toisin kuin suomenkieli.

Museon Dixou koira täyttää syyskuussa jo 14 vuotta. Mutta minulle tämä Labradorin kultainen noutaja on ikuinen pentu, hyvän tuulen tuoja. Urhoollisesti ihmisen uskollinen ystävä vartioi museota yöt ja päivät. Iloisesti se vastaanottaa museokävijät häntää heiluttaen.

Haukulla on vain yksi ainut pahe. Se on herkkusuu. Ja siksi se on aina laihdutuskuurilla. Muuten siitä tulisi pallo. Mitään pahoja ei Dixou ole tehnyt tänä vuonna.

Kokoelma on kasvanut kuten joka vuosi. Museomainokseen kirjoitetaan yli 2000 esinettä, vaikka niitä on enemmän. Viimeisin ostos on hienot suutarin tekemät luonnonvalkoiset rusettiset silkkiset morsiuskengät 1880-luvulta. Siihen aikaan molemmat kengät olivat symmetriset, suoralestiset, ei mitään eroa oikean ja vasemman jalan kengässä kuten myöhemmin. Sain ne halvalla, 50 eurolla Sommièresin kylän kirpparilta. Ne monipuolistavat kokoelmaa. Lisäksi kevätkuukausina 1800-luvun lopun lontoolainen Silber&Fleming nukketalo tuli täyteen Boule-huonekaluja. Niitä ei aina löydä. Se oli kevään haaste tätä sesonkiaikaa varten. André Boule oli Ludwig XIV hovi koristepuuseppä 1600-1700-luvulle asti. Ja vielä nykypäivänä on Pariisissa Boule -huonekalukoulu. Miniatyyreinäkin ne ovat kalliita. Ne on valmistettu Saksassa Waltershausenissa yli 100 vuotta sitten. Näin tuon huonekalusarjan jo syksyllä, mutta voin ostaa ne vasta helmikuussa. Kahdesta eri paikasta piti hakea ja kahtena eri sarjana, jotta sai täyteen vierashuoneen, makuuhuoneen ja sekretäärin salonkiin. Etsimiseen, löytämiseen ja ostamiseen kului noin puoli vuotta. Nyt ranskalaiset museokävijät ovat tyytyväisiä, kun Ranskan kulttuuria tulee esille sen myötä. Muuten he sanovat, että museossa on liikaa saksalaista.

<http://museopaivakirja.blogspot.fr/2014/06/boule-huonekaluista.html>

Yhdistyksessä meitä on nyt 15 jäsentä. Kiitos kaikille uskollisuudesta ja tuesta. Siksi nukkenallemuseossa on jo 14. toimintavuosi menossa. Uudet jäsenet ovat myös tervetulleita.

Yhdistyksen menoja oli: 722.73€ ja tuloja: 725,67€ Siinä on mukana sisäänpääsymaksut, osa jäsenmaksuista ja myyntinä katsottu blogimainostulo 115, 67 euroa, joka väheni Paypallilla maksettuna 120 eurosta. Museokävijöitä oli vähän vähemmän kuin viime vuonna, mutta blogimainos muutti kokonaistulot viime vuodesta plussan puolelle. Aika samoissa budjetti on ollut näinä viime vuosina. Lama tuntuu. Toisaalta tänä vuonna pitäisi näkyä tuloksissa, että ollaan nyt jäsenenä myös Alèsin turistitoimistossa. Se maksaa 85€ vuodessa.

Mistä oikein nuo museokävijät tulevat ? Niin ihmetteli naapurin emäntä viime vuonna. Tuhansittain itään ja länteen « kylvettyä » mainosta heidät tänne tuo. Siinä meidän nukkenalleyhdistyksen haaste. Horisontissa täytyy aina olla jotakin.

Uzèsin linnakäynti toi paljon ajatuksia ja ideoita. Siitä kerron museopaivakirjassani. Opastettu käynti päättyi linnan omaan kappeliin. Ennen linnanväki eli erillään muusta maailmasta muurien sisäpuolella, heillä oli jopa oma kirkko. Yksilöstä ja yhteisöstä puhuttaessa niin voidaan elää myös tänä päivänä. Isaac Newton on sanonut : « Ihmiset rakentavat liikaa muureja ja vain vähän siltoja. »

Yhdistysaatteeseen kuuluu noiden « siltojen rakentaminen ja muurien rikkominen ». Niin kauan kuin minulla on ollut tämä nukkenallemuseo. t.s. 14 vuotta, elämä on ollut paljon antoisampaa ja rikkaampaa. Harrastuksemme jakaminen rikastuttaa.

HYVÄÄ KESÄÄ KAIKILLE !

Toivoo Nukkenallemuseo yhdistys/ puheenjohtaja Ulla-Maija Suonpää